

El cas dels successos

Un dia de tardor en un bosc de la Garrotxa. Aquesta cronista caçava escarlots acompanyada dels gossos. Més enllà, un pare jove ensenyava les tasqueres a un nen petit. De sobte, el noi es gira i crida: “Ei, ets la reportera de Crims! A casa ho mirem sempre. M’agrada molt.” Una altra escena: camí de ronda a la Costa Brava. Aquesta cronista s’ajustava els cordons de les sabatilles i una parella de senderistes l’avancen. Un xic més endavant troben la resta del meu grup i els demanen: “Aquella d’allà és la de Crims?” Quan reben la resposta positiva criden des de lluny per dir: “Molt bé, ens agrada molt.” Tercera escena: davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, on se celebra un judici dels més mediàtics. Soc a l’altra banda de carrer. “Mira, ara ve la Tura de Crims”, comenten dues espectadores que proven de tenir lloc a la sala per veure un judici per assassinat. Quarta escena: aquesta periodista fent el pregó de festa major del poble perquè em van considerar idònia, van dir, pel meu arrelament, competència i per la popularitat que m’ha donat “això de sortir a Crims”. No escric pas aquestes anècdotes per ventar-me de res. És per reflexionar sobre l’evolució d’aquest gènere que anomenen true crime (no entenc gaire per què fem servir terminologia anglesa) que està creant una fascinació fora de sèrie. Fa tres dècades que a les planes d’aquest diari relato crims reals i successos de tota mena però en dècades passades ser periodista de successos no donava gaire prestigi. Si et comparaven amb Margarita Landi era més per desprestigiar una mena de periodisme vinculat al llegendari El Caso que no pas per exaltar la pionera periodista, que fumava en pipa i duia pistola. Ara, si et comparen amb Jessica Fletcher és per fer-te un elogi. Jo –i suposo que a altres col·legues els passa igual– ja no puc comptar amb els dits de les mans els estudiants, interessats a ser criminòlegs, que em demanen entrevistes i dades per fer els seus treballs d’institut i universitaris. Als periodistes especialitzats en crònica negra ens reclamen com a entesos per a classes universitàries, debats, jornades policials... El periodisme de successos ha pujat de rang. Els periodistes –Margarita Landi també– hem deixat les nostres cròniques com a testimoni de la història i retrat de la societat en cada època, i estarem orgullosos si en un futur són útils als historiadors.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-12-2021, Pàgina 27

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2071406-el-cas-dels-successos.html>